

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی و نوآوری های ماده 477 قانون آیین دادرسی کیفری 1392 نسبت به قانون اصلاح ماده 18 اصلاحی ق.ت.د.ع.ا. 1385

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات حقوقی و قضایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدبهبزاد حسینی - قاضی دادگستری و کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

سیدرضا موسوی آزاده - قاضی دادگستری و دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

احمدعلی حیدری - کارآموز قضایی و کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

خلاصه مقاله:

طرق اعتراض به آرای محاکم، به دو دسته تقسیم می شوند که عبارتند از روشهای عادی شکایت از رای و روشهای فوقالعاده شکایت از رای. اعاده دادرسی جزء طرق فوقالعاده شکایت از رای قرار دارد. منظور از روشهای فوق العاده شکایت از رای، روشهایی است که اعمال آنها محدود به شرایط خاص و ویژه ای شده است و قانونگذار آنها را به صورت گسترده نسبت به موضوعات قضایی قابل اعمال نمی داند. اعاده دادرسی به دو نوع اعاده دادرسی عام و اعاده دادرسی خاص تقسیم می شود. قانونگذار باب چهارم قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1378 را به اعاده دادرسی عام اختصاص داده است که از مواد 272 تا 277 می باشند. و در قانون اصلاح ماده 18 اصلاحی قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب مصوب 1385/10/24 که در تاریخ 1385/11/4 به تایید شورای نگهبان رسید به تبیین اعاده دادرسی خاص می پردازد. همچنین قانونگذار در قانون آیین دادرسی کیفری 1392 ماده 477 را به اعاده دادرسی خاص اختصاص داده است و حال به بررسی این موضوع در قانون قبلی و قانون جدید می پردازیم و وجه اشتراک و افتراق و ایراداتی که به این موضوع وارد است را بصورت مفصل بیان می کنیم.

کلمات کلیدی:

اعاده دادرسی، خلاف شرع بین، طرق فوق العاده، مهلت درخواست.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136595>

